

[Pia Dahl]

I Fremskridtspartiet mener vi, at folk sagtens selv kan finde ud af disse ting på frivillig basis. At lovgive i denne forbindelse er efter vores mening helt ud i de blå tåger og tyder på en fanatisme, som overhovedet ikke hører hjemme i politik og dybest set er et anslag mod en befolkningsgruppe på præmisser, som kunne minde om en hetz.

I øvrigt kunne forslagene, hvis jeg skal se et eller andet positivt i dem, i det mindste bruges som et fint turistfremstød for Grønland og Færøerne, som disse lovforslag jo ikke dækker.

Vi foreslår, at Tinget forkaster disse forslag og haster videre med løsningen af de utallige presserende opgaver, der er nødvendige for at sikre Danmarks økonomiske uafhængighed og Danmarks historiske fremtid.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg synes, det er fantastisk flot af fru Pia Dahl at stå og sige sådan noget sludder heroppefra. Hvad i alverden er vigtigere at tage fat på end noget, som er årsag til, at omkring 5.000 mennesker dør om året? Bortset lige fra færdselslove ved jeg egentlig ikke, hvad Folketinget skulle beskæftige sig med, som er mere vigtigt end denne sag. Det er spørgsmålet om en masse børn og unge, der vokser op og måske bliver skadet allerede fra starten, det er spørgsmålet om en masse børn og unge, der oplever voksne mennesker, som opfører sig fuldstændig tåbeligt. Og så står fru Pia Dahl og siger, at dette her ikke er et vigtigt spørgsmål. Jo, sandelig er det et vigtigt spørgsmål. Det er måske et af de aller-vigtigste.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Fru Pia Dahl sagde, at de to forslag var præget af fanatisme. Jeg vil bede fru Pia Dahl om at fortælle, hvor SFs forslag er præget af fanatisme.

Fru Pia Dahl sagde også, at det var et anslag mod en bestemt befolkningsgruppe. Jeg vil gerne bede fru Pia Dahl om at fortælle mig, hvilken befolkningsgruppe SFs forslag er et anslag imod.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg kan ikke rigtig klare hr. Jimmy Stahrs opblæsthed i denne diskussion. I går sad vi og diskuterede, om der skulle bevilges flere penge til hospitaler, og Socialdemokratiet sagde: Det kan vi ikke. Alle ved, at konsekvensen af, at man ikke bevilger penge til hospitalssektoren, betyder, at folk dør. Der blev sagt, at vi måtte vente på at se rapporter – vi skulle vente og vente – og alt imens vi venter, kradsrer folk af ude på hospitalerne. Men i dag, da der pludselig er pop i sagen, svinger man fuldstændig over og kaster sig ud i at fortælle, at dette her simpelt hen er det mest påtrængende problem, landet har.

Lad os se den konsekvens blive reel, når det drejer sig om at skaffe penge til at løse de helt store problemer og ikke disse forslag.

Men jeg skal i øvrigt kommentere dem senere, når jeg får ordet som ordfører.

(Kort bemærkning).

Pia Dahl (FP):

Hvis hr. Jimmy Stahr havde hørt efter, hvad jeg sagde, ville han have lagt mærke til, at jeg overhovedet ikke har bagatelliseret, at rygning kan være farligt for dem, der ryger, men det mener jeg helt bestemt må være deres egen sag. Det er også farligt at køre bil, for man kan risikere at komme til skade.

Til hr. Agerschou vil jeg gerne sige, at vi i Fremskridtspartiet går ind for den personlige frihed, og jeg har sagt, at vi ikke mener, det er nødvendigt at lovgive i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

I denne her sag taler vi i virkeligheden overhovedet ikke om rygerne; vi taler om ikkerygerne og deres muligheder for at overleve. Hvad rygerne gør og ikke gør, er faktisk ikke spørgsmålet i dag. Der står intet i lovforslagene om, at de ikke må ryge lige så tosset, de vil, de kan ryge alt, hvad de vil; de må bare ikke svine luften til for dem, der ikke ryger, og det er det, der er spørgsmålet. Derfor kan vi overhovedet ikke blive uenige om, at rygerne selvfølgelig må ryge lige så meget, de vil.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det er ret kompliceret at diskutere med fru